

Október 24-én alakul meg a szegedi liberális párt.

Rassay Károly fogja kifejteni a párt politikai programját.

(A Délmagyarország munkatársától.) A Délmagyarország beszámolt már arról, hogy a szegedi liberális polgárság körében meginduló politikai szervezkedés elért első állomásához: megalakult az ideiglenes pártszervezet. A szegedi liberális párt ideiglenes pártvezetősége még nagyobb buzgósággal végzi a pártalakítás nagy munkáját. Ez a munka befejezés előtt áll. Ma már a liberális pártból való csatlakozását jelentette be szombavehető hívé el nélküli az egész iparosság, a kereskedők leg többje, tekintélyes gazdák, tisztviselők és laeinek.

Már az első seregszemle előtt is megállapítható, hogy soha még Szegeden ennyire kompakt, szervezett és fegyverezett polgári párt nem volt, mint amilyen már az alakulás előtt a szegedi liberális párt. A választó polgárok ezrei csatlakoztak a pártba s önként járultak hozzá a munkához, amit a pártfegyelme és pártfegyelme követel meg tőlük.

Október 24-én, vasárnap, délelőtt

tartja meg alakuló nagygyűlést a szegedi liberális párt

a Belvárosi Műzsi helyiségében s a nagygyűlésre Budapestről

lejön Rassay Károly vezérkarával.

A párt politikai programját Rassay Károly fogja kifejteni s a nagygyűlésen beszédet mond még Sándor Pál a magyar kereskedők helyzetéről, Haska Vilmos az iparosok panaszairól, Drágy Győző a bírók osztály sérelmeit teszi szóvá s Hígyemegli-Kiss Pál a laeinek és tisztviselő osztály pusztulásáról fog beszélni.

A szegedi liberális párt képviselő vendégei szombati délután érkeznek Szegedre. A szegedi pártvezetőség szombati este a Kass Ottó-teremben közvacsorát rendez, amelyen bizonyára importáns számban jelenik meg a szegedi liberális polgárság. Biztosra kell venni azt is, hogy a szegedi polgárság pártatlan érdeklődése a szegedi nagygyűlés politikai jelentőségét országos demonstrációvá fogja fokozni.

Felmentették Felek Gézát azért a cikkért, amely miatt betiltották a „Világ”-ot.

Budapest, október 9. Szombaton délelőtt került a budapesti törvényszék Schadt-tanácsa elé dr. Felek Géza, az azóta megszűnt Világ főszerkesztője, akit nemzetgyalázás címén azért a cikkért tartak felelősségre, amely miatt a belügyminiszter örökre betiltotta a Világot. A törvényszék Felek Gézát felmentette a vád alól.

A frankó nyomozása során történt, hogy a Világ bécsi munkatársától tudósítást kapott, amelyet a következő címmel adott le Felek: „Mészáros Gyula cégtársa volt az elszállított csodarábbinak és családjának a bankjegyeket stídsban.” A cikkben feltűnést keltő híradás jelölt meg a Nemzeti Bankkal kapcsolatban és a Világ még ebben a számban nagy cikket

közlött, amely ennek a bécsi híradásnak cdfolata volt. Ugyanebben a cikkben lehozta azt a nyilatkozatot is, amelyet Popovics Sándor, a Nemzeti Bank elnöke mondott a bécsi híradással kapcsolatban.

A tárgyaláson Felek Géza vázolta, hogy hogyan került a lapba a technikai tévedés, majd Popovics Sándor kijelentette, hogy meggyőződése szerint Felek részéről csak jóhiszemű tévedés joroghat fenn.

Az ügyész vádbeszéde után a törvényszék felmentette Felek Gézát a vád alól azzal, hogy a Nemzeti Bank nem a magyar nemzet és annak becsmérlése nem meríti ki a nemzetgyalázást. Az ügyész az ítélet ellen felebbezéssel élt.

A táblán és a törvényszéken az új vezető ügyészek szombaton tették le hivatali esküjüket.

„Az én programom: az eskü”.

(A Délmagyarország munkatársától.) A nemrégiben kinevezett dr. Boross Dezső főügyész, dr. Zombory Jenő főügyész-helyettes és dr. Zabay Ferenc, a szegedi ügyészség vezető elnöke szombaton délelőtt tették le hivatalos esküjüket. Ez az ünnepélyes aktus egyben az új hivatalba lépés napját is jelentette, amennyiben az újonnan kinevezettek most már formálisan is elfoglalták hivatali állásukat.

Dr. Boross Dezső és dr. Zombory Jenő a tábla teljes ülésén tették le az esküt, amelyen a szegedi tábla bírói testülete teljes számban megjelent. Az esküt lelétele után dr. Hamza Géza, a tábla elnöke meleg szavakban üdvözölte az esküt tevőket, kérve támogatásukat, hogy a táblát munkájában mindenkor segítsék, hogy az a jövőben is a multak tradíciójához híven teljesíthesse nemes kötelességét. Dr. Hamza Géza táblai elnök üdvözlő beszédére

dr. Boross Dezső főügyész válaszolt és ígéretet tett arra, hogy az ítélőtáblát munkájában mindenkor a legnagyobb odaadással fogják segíteni.

— Programot nem adok — mondotta az új főügyész —, mert programom benne van az eskü letele esküben, amit mindig meg fogok tartani. Ez az eskü az én programom.

A törvényszéken dr. Zabay Ferenc ügyészségi elnök a törvényszék teljes ülésén előtette le a hivatali esküt. A hivatalba lépő új ügyészségi elnökök dr. Brückler István táblabíró, a szegedi törvényszék helyettes elnöke üdvözölte, egymást támogató együttműködésre kérve az ügyészség új vezetőjét. Az üdvözlő beszédre dr. Zabay Ferenc keresetlen szavakban válaszolt és kijelentette, hogy új állásában továbbra is a legteljesebb együttműködésben kíván dolgozni, éppen úgy, mint azelőtt, beosztott ügyész korában, a törvényszéki hatóságokkal.

A tanács mint színigazgató.

Van már művészeti és gazdasági vezető. — Szerdán kezdődnek az előadások.

(A Délmagyarország munkatársától.) Megírta a Délmagyarország, hogy a volt Andor-féle színházi tanács engedélye alapján már a jövő hét szerdáján megkezdik konzorcionális alapon az előadásokat a szegedi színházban. A polgármester szombaton eldöntötte azt a vitát is, amely csütörtökön keletkezett afölött a kérdés fölött, hogy a konzorcium élén ki legyen a művészeti igazgató. A Színészegyesület szabályai szerint ugyanis a művészeti vezetőt a konzorcium tagjainak javaslatára az egyesület választja, illetve nevezi ki. A város tanácsa azonban úgy találta, hogy a szegedi eset nem tekinthető „sablonos” konzorciumnak, hiszen a társulat gazdasági és pénzügyeinek intézése, elég helytelenül, mert nem számolva az esetleges következményekkel, a hatóság magának tartotta fenn. A csütörtöki tanács ülésén éppen ezért olyan álláspont alakult ki, hogy a féléig meddig házikezelés jellegű, hangsúlyozottan átmeneti megoldás művészi nívóját is biztosítani kell.

Ezt pedig a tanács — gondolták — csakis úgy érheti el, ha nem a Színészegyesületre bizza a művészeti vezető megválasztását,

hanem azt saját maga választja meg és teszi felelőssé a várossal szemben a konzorcionális előadások művészeti színvonaláért.

A polgármester szombaton délelőtt magához kéréte Scultéty Sándor főszámvévót, aki a színház gazdasági ügyeinek intézésére kapott megbízást és vele hosszasan tárgyalt a művészeti vezető személyéről is. A tárgyalások eredményeképpen megbízta a főszámvévót, hogy a konzorcionális társulat művészeti vezetésére kérje fel Baróthy Józsefet, a színház volt főrendezőjét.

A főszámvévó a polgármesterrel folytatott megbeszélése alapján a következő hivatalos levélben értesítette megbízatásáról Baróthyt:

Tisztelettel értesítem, hogy a polgármester úrtól vett szóbeli utasítás szerint Önt a jelenleg Szentesen működő volt Andor-féle színházi társulat átmen-

tileg konzorcionális alapon való működéséhez a művészeti vezetéssel megbízom. Felszólítom tehát, hogy a működés megkezdésére szolgáló intézkedéseket sürgősen tegye meg és azokról engem értesítsen. Szeged, 1926 október 9. Scultéty Sándor főszámvévó.

Baróthy József, aki még a délelőtti folyamán kérésre vette a főszámvévó airtatát, személyesen jelent meg nála és bejelentette, hogy a megbízatást arra az átmeneti időre, amíg a város a szegedi színház új igazgatójával véglegesen meg nem állapodik, elfogadja.

Scultéty Sándor főszámvévó telefonon felhívta az Országos Színészegyesület elnökségét és bejelentette, hogy a polgármester a konzorcionális társulat gazdasági ügyeinek intézésével őt, a művészeti vezetéssel pedig Baróthyt bízta meg. A Színészegyesület elnöksége közölte erre a főszámvévóval, hogy a polgármester döntését tudomásul veszi, hétélon lekölti megbízottját Szentesenre, aki az egyesület költségén átszállítja az ott működő társulatot Szegedre, hogy itt szerdán megnyílhasson végre a színház.

A polgármester döntéséről a főszámvévó a színház társulatát a következő távirattal értesítette:

Színház, Szentesen. Város színházát bírtokba vette. Konzorciumos társulat bejött Scultéty főszámvévó gazdasági, Baróthy művészeti vezetése alatt. Érintkezést velük azonnal felvenni. Scultéty főszámvévó.

Beadták a felebbezést a dorozsmai községi képviselőválasztás ellen.

(A Délmagyarország munkatársától.) Mint előrelátható volt, a dorozsmai képviselőválasztási és bíróválasztási nem marad felebbezés nélkül. A választások egész eredményét megfellebbezték Csongrád vármegye törvényhatósági bizottságához és kéri új tisztújítás elrendelését.

A felebbezés az egész választást törvénybe-ütközőnek mondja, mert a választási jegyzőkönyvből megállapítható, hogy a főszolgabíró Czékus Imrét nem jelölte és harmadiknak olyan jelöllet állított, aki a bírói tisztségre nem pályázott és akit ezen állásra senki sem ajánlott. A tisztújítószék elnökének ezen eljárása a felebbezés szerint törvénytelen. Az igaz, hogy a jelölést az elnök indokolai nem tartozik, de az is tény, hogy a választás napján a főszolgabíró maga is jelölhetőnek tartotta Czékus Imrét, aki a polgári erények mintaképe.

— Czékus Imre — mondja a felebbezés — aránylag fiatalon, alig 31 éves korában került a bírói székbe. Tisztségét egyfolytában 26 évig viselte. A háborús években heroikus önfeláldozással dolgozott a nép érdekeiért. Csak a forradalom tudta őt bírói székéből kimenetel. Később a polgárság bizalma ismét feléje fordult, de Czékus Imre már nem akart bíró lenni. Irigységből és rosszindulatból támadt ellenségek közé leginkább a régi közbirtokosság vezetői tartoztak. A nép nagytöbbsége undorral szemlélt a gyűlölködők aknamunkáját. Amikor a Czékus-ellenes pártnak sikerült az általuk jelölt bírói beletölteni a bírói székbe, megkezdődött a romboló munka. Elpusztítani minden, amit a Czékusok alkottak — volt a jelszó. És a rombolás munkáját el is végezték ezek az elemek.

Az új községi rezsim ellen alakult meg a községi párt, amely országos politikával nem foglalkozik és csak a lakosság érdekeinek előmozdítását tűzte ki célul.

És mi történt? A községi képviselőválasztáson az ugynevezett Varga-párt hihetetlen terrort fejtett ki, hogy győzedelmeskedjen.

Folyt a pénz, visszaélések történtek

és az eredmény mégis az lett, hogy három kerületben a községi párt győzedelmeskedett és csak két kerületben tudott az ellenpárt csekély szótöbbséget elérni.

— A választás előtt, folytatódik a felebbezés, Dózsa István főszolgabíró magához kéréte Czékus Imrét és kijelentette előtte, hogy jelölni fogja és egyhangulag választják meg, ha megválasztása után azonnal lemond. Czékus Imre ezt a megalázó ajánlatot nem fogadta el, mire a főszolgabíró egyszerűen nem jelölte. A nép erre a meg nem érdemelt eljárásra a méltó választ oly módon adta meg, hogy a megjelent Czékus-választók Czékus Imrére szavaztak. Ezeknek szavazatait azonban elutasították, de jelenikérésük a választási jegyzőkönyvből megállapítható.

— Meg kell felebbezni a másodbírói választást is, amely szintén törvénytelen lefolyás volt. Erre az állásra háromszor pályáztak. A pályázók neveinek közlése után a választók